

забезпечена необхідна кількість сучасних закладів дошкільної освіти. І найшвидший та найраціональніший шлях їх забезпечення – реконструкція і відновлення функції будівель дитячих садків, що зараз використовуються не за призначенням.

2) Визначення джерел фінансування і відповідної форми власності майбутнього дитячого садка: державний чи місцевий бюджет – державна форма власності, приватні інвестиції – приватний дитячий садок.

Включення до структури житлових мікрорайонів приватних дитячих закладів дозволить розширити спектр освітніх послуг для дітей дошкільного віку, проте ці об'єкти будуть доступними не для усіх верств населення, а місць у дитячому садку потребують усі.

3) Інклюзивність як головна сучасна тенденція освітнього процесу – забезпечення умов отримання дошкільної, середньої та вищої освіти для дітей з обмеженими можливостями (у тому числі з вадами фізичного і розумового розвитку) у навчальних закладах загального типу, а не у спеціалізованих установах, як це практикувалося раніше.

Цю проблему можна розділити на три складові: архітектурно-планувальна (перепланування будівель і їх адаптація до потреб і можливостей дітей-інвалідів), кадрова (забезпечення вихователями відповідної кваліфікації) і економічна (фінансування двох вище згаданих складових).

4) Визначення нового місця розташування розміщених у будівлях колишніх дитячих садків об'єктів і установ – у багатьох будівлях колишніх дитячих садків на сьогодні розміщені державні установи (районні суди і т.п.), що не можуть припинити свою діяльність на тривалий час, тому, до початку відновлення дитячого садка, їм має бути надана інша будівля, яка за своїм архітектурно-планувальним рішенням відповідає функціональним процесам даної установи.

Шушлякова О. С., канд. арх., доц.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

ПРОЦЕСИ ІНТЕГРАЦІЇ В МІЖНАРОДНІЙ СИСТЕМІ АРХІТЕКТУРНОЇ ОСВІТИ

Важливою складовою частиною стратегії загальнонаціонального розвитку кожної країни є розвиток вищої освіти. Сучасний стан і тенденції розвитку світових освітніх процесів викликають необхідність не просто підвищення рівня вищої освіти, але формування іншого типу інтелекту, мислення, ставлення до швидко мінливих наукових, технічних, соціальних, виробничих, інформаційних реалій. В умовах перегляду змісту знань, постійного його збільшення все зростаючими темпами, в усіх країнах йде

реформування вищої школи. Можна виділити кілька основних напрямків: безперервність; інтегрованість; гуманізація; демократизація; інтеграція з наукою і виробництвом; комп'ютеризація.

Архітектурна освіта має певну специфіку, так як включає творчу складову і є відкритою системою з причини своєї соціально-культурної природи і суб'єктивної основи, що дає підставу на новий погляд і наукове обґрунтування архітектурно-художньої творчості як самостійної сутності. В останні роки в нашій країні стали активно впроваджуватися ідеї і розроблятися механізми реалізації інтегрованого вищої освіти, в тому числі архітектурної.

Сучасний досвід архітектурно-художньої творчості в науковому плані показує, що йде активний процес інтеграції науки і техніки, по-різному відбувається злиття науки, освіти і практики, проте ще не відпрацьований механізм для збалансованого і стійкого його розвитку. В архітектуру стрімко впроваджуються знання різних суміжних наукових дисциплін. Міжнародна система архітектурної освіти активно і цілеспрямовано повинна інтегруватися з розвитком світових тенденцій архітектури. Розвиток такого масштабного процесу носить глобальний характер, стирає територіальні і політичні кордони.

Можна виділити два основних напрямки інтеграції – горизонтальна інтеграція і вертикальна інтеграція:

1) горизонтальна інтеграція включає місцеву соціальну сферу, суспільство, засоби масової інформації, культурні організації;

2) вертикальна інтеграція – відбувається між окремими етапами освіти, між різними рівнями і предметами всередині окремих етапів; між різними соціальними ролями, реалізованими людиною на етапах життєвого шляху;

Соціально-освітня інтеграція передбачає адаптацію різних рівнів архітектурної освіти в загальну систему соціальних відносин в рамках тієї освітнього середовища, в яку вони інтегруються.

В даний час актуальним є аналіз досягнень системи архітектурної освіти і можливих шляхів її інтеграції в масову систему освіти. Це дає підставу припускати, що перетворення будуть проходити з урахуванням національних традицій, які збагачують загальну культуру і отримують новий імпульс від придбання творчих цінностей інших культур. На тлі міжнародного інформаційного простору, який стрімко розвивається, необхідним і своєчасним елементом в освіті та вихованні стає формування нового контекстуального мислення. У зв'язку з цим з'являється необхідність виявлення тенденцій розвитку системи архітектурної освіти за кордоном і в нашій країні, поділу на етапи розвитку, соціокультурні та економічні детермінанти різних етапів, оцінювання стану розвитку вітчизняної системи архітектурної освіти і проведення певних паралелі з Європейським розвитком, як найбільш близьким.

Тенденція архітектурної освіти до прагнення збалансувати потребу в

швидкому реагуванні на перебіг соціальних процесів, здатність змінюватися при необхідності правильних рішень і важливості принципових позицій в питаннях знання, суспільства, культури, екології, етики вимагає:

- комплексний підхід в порівняльному аналізі загальних ознак, прийомів, методів;
- системний підхід в дослідженні сучасних тенденцій і взаємозв'язку науки, освіти і практики;
- контекстуальний підхід в самому процесі архітектурної творчості і формуванні нового мислення.

Для вирішення проблеми необхідно зробити кілька кардинальних кроків:

1. Проаналізувати сучасні тенденції архітектури к інтеграції в мировому просторі.

2. Систематизувати нові наукові й практичні напрямки інтеграції окремих аспектів розвитку як основи глобального розвитку архітектури як науки.

3. На основі аналізу й систематизації виявити універсальні й специфічні принципи впровадження світових архітектурних освітніх процесів.

4. Визначити роль і місце архітектурної освіти у вирішенні глобальних проблем сучасності, подоланні розриву, що виник між людиною і створеною нею урбанізованим середовищем.

5. Впровадження безперервної архітектурної освіти, покликаної забезпечити умови багаторазового повернення людини в освітню систему в міру того, як вона стикається з новими проблемами.

6. Розширення області взаємодії між різними архітектурними школами, з огляду на їх специфічні особливості і загальні закономірності.

В даний час однією з найбільш актуальних проблем розвитку системи освіти є розширення можливостей інтегрованого виховання і навчання студентів архітектурних спеціальностей. Від її вирішення багато в чому залежить не тільки можливості майбутніх фахівців, їх здатності до самостійного вирішення проблеми саморозвитку, самовдосконалення, а й доля самої системи архітектурної освіти. Це обумовлено, з одного боку, демократизацією всіх сторін життя, а з іншого – пошуком оптимальних умов проживання людей в урбанізованому середовищі, яке антагоністичне людині.

Успіх впровадження інтегрованої освіти багато в чому залежить не тільки від матеріально-організаційного та навчально-методичного забезпечення вищого навчального закладу, а й від чинників соціально-психологічного порядку, моральної атмосфери в суспільстві.